

SETMANARI CASTELLARENC

ANY I :: NUM. 18
30 de juny de 1933

Redacció i Administració:
Puig del Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

La revolta militar del mes d'agost

La vista del procés incoat contra els militars espanyols que se sublevaren el 10 d'agost de l'any passat, tot seguit de començar ha pres per a nosaltres, catalans, un aspecte interessantíssim, veritablement sensacional. ¿Contra qui anava la revolta militar? Senzillament, contra Catalunya. Públicament i en un instant solemne ho ha declarat un dels defensors, i els processats han assentit amb llur silenci, sense el menor intent de rectificació o de protesta. Ells volien impedir per la violència que, amb l'aprovació de l'Estatut, Catalunya pogués veure realitzada la seva aspiració autonòmica i gaudir d'una llibertat, encara mesquinament escatimada, a la qual té dret imprescriptible. Algu podrà suposar que l'al·ludida declaració de la defensa no té altre abast que el d'una estratagema adreçada, a l'ensem que a dissimular el veritable mòbil de la revolta, a promoure un ample moviment sentimental d'opinió a favor dels processats. Certament, això últim sembla indubtable. Però aleshores haurem de convenir que la qüestió ofereix, per a nosaltres, una gravetat incalculablement major encara.

El fet, cruament exposat, seria aquest: a Espanya, on els corrents d'opinió solen manifestar-se tan febles i imprecisos —encara costa, com en temps de Silvela, de trobar el pols al país— és, no obstant, ben fàcil de promoure'n tot de sobte un de formidable, a base d'excitar aquella mena d'instint atàvic, ensopit però no pas mort, contra el dret i la voluntat de Catalunya. Observem que el Fiscal de la República fou objecte de recusació per part dels defensors, precisament per la seva qualitat de català. Això, a part de la seva significació autènticament separatista —contra la qual a nosaltres no ens pertoca objectar—, és una confessió implícita, però eloqüentíssima, de l'esperit anticatalà que animava els protagonistes de la rebel·lió militar de Madrid, en combinació amb la de Sevilla. Tant si aquesta sublevació era adreçada contra el règim com si ho era només contra el Govern, el fet és que, segons proves que no poden ésser més clares, en el cas de triomfar, qui n'hauria patit immediatament i directament hauria estat Catalunya. Fa de mal dir, a hores d'ara, quines seran les conseqüències de l'actual procés i si, a base d'ell, veurem com s'entén arreu d'Espanya un nou moviment d'hostilitat contra la nostra terra. Ja hi estem fets i no ens sorprendria massa. Ara, però, el que cal és que tots els catalans, de qualsevol pensar que siguem, no perdem mai de vista quina és la realitat espanyola. Cal que ens fem forts a casa nostra. I això només serà si tots els nostres plets ens els resollem exclusivament nosaltres. No ens deixem sorprendre incautament per ofermes o requeriments de fora, encara que sigui a pretext de determinades idealitats, si abans no assegurarem bé que cap risc no ha de córrer la nostra llibertat. Seria absurd o pueril que penséssim que, amb un simple canvi de règim polític, tota una mantel·litat secular ha estat sobtadament transformada.

VIDA MUNICIPAL

SESSIO

Dia 28 de juny. —S'obre la sessió presidint l'Alcalde Sr. Tort, i seguidament es dona lectura de l'acta de la darrerament celebrada que s'aprova.

Es procedeix a llegir els B. O. de la Generalitat, dels de la província i de les «Gacetas» de Madrid i de la correspondència oficial rebuda durant la setmana acordant-se haver-ne hagut esment.

S'acorda assabentar-se de les retencions fetes per la Generalitat sobre les quantitats que, procedents d'Hisenda, corresponen a aquest Ajuntament per recàrrecs d'Industrial i Urbana, quin import total de 10064'04 ptes. és aplicat al pagament de la quota assenyalada per aportació forçosa.

Assabentar-se dels serveis prestats pels empleats municipals durant la setmana.

Són aprovades les relacions de bestiar mort a l'escorxador des del 17 al 23 del mes que cursa i que importen: 495'27 ptes. la de bous i 302'96 ptes. la de porcs.

Són repassades i aprovades les notes de jornals invertits en la prestació de diversos serveis pels empleats Soley, Umbert i Guarro, de ptes., 147.

Una altra nota per neteja de carrers, de ptes., 101'50.

Es aprovat un informe de la Comissió de Foment autoritzant a Joan Bayó Pujol per fer les obres que demana a la casa núm. 31 del Passeig previ pagament dels drets establerts i compliment de les condicions generals.

Vist l'informe favorable de la Comis-

sió de Foment, es concedeix permís al veí Joan Cusidó Vila per abocar les aigües pluvials i residuals a la claveguera construïda al carrer Albert mitjançant el compliment de les condicions esmentades en l'anterior i abonament de la quota que li correspondrà per la contribució de millora a que està subjecte la finca núm. 44 del carrer Caldes.

Vist l'expedient incoat en virtut de l'anunci de subhasta de la casa núm. 5 del carrer Sant Miquel propietat d'aquest municipi; atenent a que, en l'acta de la mateixa va presentar-se solament un postor que resultà ésser el veí Sr. Amadeu Casanovas Pobla per quin motiu li va ésser adjudicada provisionalment la venda de la finca pel preu de 1525 ptes., aquest Ajuntament d'acord amb ço establert en el Reglament per a la contractació d'obres i serveis i tota vegada que no s'es presentada cap reclamació durant el termini de cinc dies després de l'adjudicació provisional acorda adjudicar-li la venda definitiva pel preu esmentat i s'autoritza al Sr. Alcaide perquè signi l'Escriptura de venda, cobri i ingressi a la Dipositaria municipal l'import d'ella.

Són aprovades seguidament diverses factures.

A proposta del primer Tinent d'Alcalde Sr. Bruguera, s'acorda que, per tal d'evitar confusions i dubtes entre els venedors de llet i els empleats encarregats del servei d'inspecció i graduació d'aquest aliment s'estableixi el lliurament d'un taló en el qual s'indiqui el resultat de la graduació feta i en el que hi estamparà la seva conformitat l'industrial al fer-n'hi entrega. S'acaba la sessió a les 22 hores.

Agrupació Esportiva Castellar

DIUMENGE, DIA 2 DE JULIOL

Interessant partit de futbol entre la

Penya París

DE GRANOLLERS

Castellar - primer

PREUS: Socis, 0'25 ptes.

No socis, 0'75 ptes.

TRIBUNA LLIURE

Un que fuig

El senyor Jordi Casanova, al intentar contestar la meua rèplica al seu primer article, s'ha valgut del poc elegant procediment de fugir; ja que no és altra cosa el fer-ho a base del mot «incauts».

Diu el meu contra-opinant que em permeto «qualificar d'incauts a tots els que s'atreveixen a parlar de la Lliga sense fer-ne un elogi». Quina despreocupació! Quina manera de falsejar la veritat! El que vaig escriure i ho pot comprovar tothom, és «que encara hi han incauts capaços d'apendre's de memòria aquells cèlebres articles dels diaris d'esquerra destinats a distreure malparlant de Lliga Catalana els pocs incondicionals que els queden». Em sembla que és força diferent.

Em recomana que li rellegeixi l'escrit i que aleshores veurà «que els incauts no exigeixen una votació favorable a la llei orgànica de Catalunya». Quan he dit semblant cosa? Jo no deia que ell exigís una votació favorable. Jo sí deia que «hom no pot comprendre que hi hagi qui seriosament pugui protestar que Lliga Catalana votés contra l'Estatut interior de Catalunya». Es que el seu escrit no era una pro-

testa per haver votat Lliga Catalana contra la totalitat? Que l'articulista hauria preferit una abstenció davant l'emoció d'una votació solemnnial, no té d'estranyar si recordem que deia «que hi domina un estil modern i liberal dintre els límits que permet l'Estatut exterior». Però, Lliga Catalana que creu que la llei perjudicarà Catalunya, per catalanisme, per Catalunya, per no ésser més sentimentalista (l'emoció del moment!) que catalanista, havia d'oposar's-hi amb tota la seva força, que democràticament són els seus vots.

Quan afirma que «en la discussió de cada article restava ben sentat el criteri de cada minoria amb el seu vot en pro o en contra», demostra un desconeixement absolut del sistema parlamentari. En efecte; si fos cert el que diu, la votació de la totalitat hi seria per demés o bé, hi fóra sols per un fi purament espectacular.

I ara finalment, senyor articulista, us diré: que un acte tan reprovable com el que pintava l'anarquista de Terrassa ha tingut ja lloc a un poble de la República espanyola, i aquest poble és Castilblanco.

RAMON BROSSA

La veritat per damunt de tot

Hi ha un refran molt antic que diu «cantant les veritats es perden les amistats», més això es ben cert, puix que la veritat ha sigut sempre l'arma feridora dels que tenen un marcat interès en falsejar-la. Jo no sé si aquest refran es podria aplicar sense cometre un greuge injustificat, en la persona de l'articulista que s'ha dignat replicar-me l'article «Activitat Cavernícola» aparegut fa quinze dies en aquestes planes, però si que puc dir després de llegida la rèplica, que tant en la defensa de les seves conviccions com en l'atac més o menys intencionat de que hem fa objecte, ha caigut de ple —tot i lamentar-ho— en els mateixos defectes dels que jo encertat o no, qualifico de «cavernícols» que dit sigui en honor a la veritat, res tenen a veure amb els veritables apòstols i creients religiosos, els quals admiro i són mereixedors del meu respecte.

Sento vivament senyor articulista que en la vostra rèplica hagi emprat un to de despit tan accentuat i tan poc comú en vos; car això m'indueix a creure que heu sigut víctima de la mala fe d'alguns als qui deuen favors polítics, que no tenint ells la suficient valentia per donar la cara, us han fet servir de «mingo» convençuts que no podrieu negar-vos-hi tota vegada que els favors — com encertadament

vareu dir en una ocasió— esclavitzien al qui els reb; l'efecte que hem produï doncs la vostra rèplica és la d'un malalt que amb tot el coneixement, desesperat de no poder gaurir com ell voldria, pren qualsevol remei, encara que aquest sigui pitjor que la malaltia, tan és així que de no haver-me fet unes alusions insidioses per ferir els meus sentiments d'home laic, poden estar ben segur que no hauria pres la molèstia de contestar vos tota vegada que l'essència en si de l'article, l'heu deixada incontestada.

Jo no us parlaré de les alucions polítiques que feu en la vostra rèplica, perquè els que actuem a plena llum, donariem massa importància parlamentant amb els homes d'un partit que té el cinisme de dir-se republicà, tot i que per dues carteres de ministre traicionà la causa de Catalunya, convertint-se finalment amb el més ferm

puntal del caigut règim Borbònic.

Dieu que per dir certes coses el pseudònim té regust de cobardia, això no serà més que una apreciació personal vostra, ja que les normes de redacció, faculden dir el mateix en pseudònim que amb la firma autèntica del interessat sempre que aquesta vagi estampada al peu de l'article, a més no crec que us hagi de donar explicacions sobre aquest punt, tota vegada que es l'opinió la que ha de dir si els meus actes tenen regust de covardia; sóc anticlerical perconvicció, perquè entenc que totes les religions—i especialment la catòlica,—són les causants directes dels mals que avui afligeixen l'humanitat, més si els meus actes no responen adequadament en aquesta convicció no és per falta de voluntat, doncs ja sabeu que l'Església Catòlica és avui l'adorable Celestina del capital, com fins fa poc ho era també de l'Estat, i per tant el que no combregava amb la seva hostia —aquí Castellar tenim precedents— se li feia la vida impossible, de que poden apuntar-vos a favor de la vostra llibertat.

Per falta d'espai em veig impossibilitat de resumir com jo voldria la part referent a igualtat de drets, amb tot però us diré que entre els vots canònics de les Ordres Religioses, hi ha el de pobresa, vot que prohibeix moralment, exercir negoci de cap classe, malgrat això ells es riuen dels vots contrets i així hem pogut veure en aquests últims dies com el màxim representant en la terra de l'humilitat i la pobresa —em refereixo al Papa— acceptava sense enrogir de vergonya, aparells telefònics d'or i autos de tres milions de liras, tot per escarni dels innombrables treballadors que famolencs passen pels carrers.

Sense intent de donar-vos patents de catolicisme —com tampoc he pretès fer-ho— per acabar us diré, que mentres davant del materialisme s'esfumin totes les conviccions i creences, mal parada quedarà tota classe de moral; mireu al vostre entorn i digueu-me amb sinceritat si l'Església Catòlica segueix fidelment els postulats de Crist, més com estic segur que no podreu contestar afirmativament, perquè la mateixa està també materialitzada, caldrà recordar la màxima del Mestre que diu: «passarà primer un camell pel forat d'una agulla, que no un ric entrarà en el regne del cel». I això és tot amic Fonta-

J. MARIN BLANCO - Dentista

VISITA: Els dimecres i dissabtes de 3 a 7 de la tarda.

CARRER PASSEIG, 73 - Castellar del Vallès.

Consulta a Barcelona: Tots els dies de 11 a 1 i de 4 a 8 nit - Carrer Fivaller, 25 pral. (abans Fernando) Teléfono 21069.

net, —no crec pas que per això hagim de privar-nos l'amistat, —i per tant dono per acabada aquesta polèmica.

VALENTÍ BUXADÉ (AVANT)

Notes de la Redacció:

1.ª La Redacció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.

2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència en l'original.

ESPORTS

Futbol

CASTELLAR F. C. —5—

C. E. RACING (Terrassa) —2—

La partida que tingué lloc al camp local dissabte passat entre el primer equip local i el C. E. Racing resultà força entretinguda. Guanyà merescudament el Castellar qui sabé aprofitar més que el seu antagonista les ocasions que se li presentaren davant el marc adversari. Coll (3) Palà (1) Torres (1) foren els autors dels gols locals, els quals es marcaren tres al primer temps i dos al segon. Els gols de l'equip visitant foren entrats un a cada part.

Ahir a la tarda s'enfrontaren en partit amistós, el Salut de Badalona i el primer del Castellar, obtenint-se un resultat de 3 a 1 a favor de l'equip local.

Ciclisme

Després de la XV Volta a Catalunya
Conversa amb SERAFÍ GALIMANY

Ningú s'atrevirà a titllar-nos d'exagerats si diem que malgrat haver estat, esportivament, un fracàs inegable, l'interès que despertà entre els esportius locals la XV volta a Catalunya que finí el diumenge dia 18 fou veritablement extraordinari. La raó d'això—ni caldria consignar-la—és simplement aquesta: que hi participava un castellarenc. Nosaltres, creient que el que podria contar-nos Serafi Galimany, hauria d'interessar els lectors de «La Farga» li demanàrem ens volgués concedir uns minuts de conversa, a la qual cosa accedí amablement.

Heus ací el què ens digué Galimany.

—A què atribuïu que no hàgiu aconseguit un millor lloc?

—A una sola cosa; manca de preparació; jo no havia fet mai cent quilòmetres seguits. A més, tantes coses que cal saber en prendre part a una cursa i que jo desconeixia!

—N'heu tret així moltes experiències?

—No hi ha pas cap dubte; hi he après

molt i això ha de servir-me en aquelles altres proves en què penso prendre part.

—Així, doncs, teniu projectes; quins són?

—De moment penso inscriure'm en totes aquelles curses que s'organitzin per a corredors de la meua categoria; si reeixo, els meus propòsits prendran més volada.

I portat pel seu entusiasme, Galimany, ens parla de córrer a la propera Volta a Llevant del qual intentem de dissuadir-lo.

—Us heu sentit desmoralitzat alguna vegada? En cas afirmatiu, per què no heu abandonat?

—Sí, vaig estar dues vegades a punt de plegar. La primera a la collada de Tosses; plovia a més no poder i fins i tot, a estones, nevava; feia un fred intensíssim; allò era insuportable. La segona foudurant l'etapa Reus-Lleida; se'm trencà el pinyó i vaig endarrerir-me prop de mitja hora del corredor cuista; vaig quedar completament sol; no es veia ni una ànima; sabia només que al meu darrera devia venir el cotxe-escombra...i mancaven prop de cent quilòmetres per arribar a Lleida. No vaig abandonar perquè...no ho sé ben bé, encara. Em feia l'efecte que jo sol representava un poble i que aquest poble no volia que abandonés.

Jo no hauria gosat tornar-hi sense haver acabat la Volta.

—Quin és el corredor que us ha agradat més?

—Indiscutiblement, Bovet. Cal veure com vola damunt la bicicleta.

—Què creieu que és la causa del mal paper que han fet els nacionals?

—Al meu entendre, en veure l'avantatge que els prengué Bovet a la tercera etapa es desmoralitzaren. A més, anaven molt mal avinguts.

—Anècdotes?

—Ja ho crec. Carrion, la llanterna roja de la Volta que ha arribat amb més de 12 hores del primer, en sortir de Lleida comandà un grup en el qual figuraven quasi bé tots els asos nacionals i estrangers i els féu marxar durant més de trenta quilòmetres a un promig de 40 l'hora. Era molt xocant veure com Bovet, Digne, Trueba, bufaven a més no poder. Quan li semblà que ja n'hi havia prou o quan es cansà, ralenti la marxa i digué: aneu al botavant, ara! I arribà a la meta amb 58 minuts de retard.

Abans d'acomiar-nos Galimany ens pregà que féssim constar el seu agraïment a tots aquells que l'han ajudat moralment i materialment a «fer el que he fet»—així ho digué, simplement—i que nosaltres qualifiquem de veritable proesa.

Quan ens allunyàrem d'ell sentírem que continuava explicant a un grup d'amics: Però nois quins paisatges que he vist! Ah! qui pogués tornar a contemplar-los...assentat còmodament en un automòbil.

J. B.

NOTICIARI

NAIXEMENT

Maria Galan Blazques, filla de Vicenç i d'Anna.

L'enhorabona als pares i demés família.

CASAMENTS

El passat dissabte, contragueren matrimonial enllaç els veïns, En Pere Ventaró Miró amb la Srta. Josepa Torras Llobet i En Domènec Calvó Vila amb la Srta. Antònia Serra Prat.

Els desitjem tota mena de felicitats i prosperitats en el seu nou estat.

DEFUNCIÓ

A la matinada d'ahir morí la veïna Dolors Prat Sala.

El nostre més sentit condol als familiars.

PLA DE CASAMENT

A la taula d'edites de la Casa Consistorial, i trobem fixat l'edicta anunciant el casament dels veïns Manuel Sabaté Ordeix amb Rosa Solà Homet.

NOMENAMENTS

Mossèn Lliberat Xuriach, que amb tant de zel desempenyava el càrrec de vicari en aquesta població, ha sigut destinat a la Parròquia de Sant Josep, de Badalona.

La vacant ha sigut confiada a Mossèn Lluís Malaret.

PROXIMA REPRESENTACIÓ TEATRAL

L'Esbart Teatral de l'Ateneu Castellarenc, ha començat els assaigs de la comèdia en 4 actes del popular autor francès Paul Gavault, traduïda al català per J. M. Jordà i S. Vilaregut, titulada la «Xacolereta».

Prendran part en aquesta representació entre altres les aplaudides dames joves Srtas. Jofre i Coma.

Pels preparatius i per l'importància de l'obra és d'esperar un veritable èxit.

CONCERT

La passada revetlla de Sant Joan, la nostra primera entitat coral «Orfeó Castellarenc» donà el seu anunciat concert, acompanyat de la Cobla la Principal de Sabadell, i amb la cooperació de l'Agrupació Sardanista.

La festa resultà lluidíssima i la concurrència es mostrà complascuda, aconseguint per tant les esmentades entitats merescuts elogis.

LA FESTA MAJOR

Ens assabentem que la Comissió de Festes nomenada per a la Festa Major d'enguany, prosseguint la seva tasca d'organització, ha contractat un espaiós envelat, una excel·lent companyia de sarçuela a base d'un extraordinari programa i una Cobla-Orquestra-Orquestrina de les millors. Més endavant ja ho anirem detallant.

Es d'esperar que els treballs dels senyors de la Comissió, seran corresposos amb la satisfacció general.

MOVIMENT DE LA CAIXA D'ESTALVIS

Durant el mes de juny

Ingressos, 7.237 ptes. Reïntegres, 4.442'15. Llibretes noves, 8.

FARMACIA de torn per a diumenge,

Torres, 1

CINE SONOR ATENEU

DIUMENGE, DIA 2 DE JULIOL

PROGRAMA MAXIM

1. Noticiari FOX-MOVIETONE
2. La super-producció de la casa Fox, per la genial parella ideal

Janet Gaynor
Charles Farrell

Recién Casados

Adaptació de la popular obra teatral
«EL PRIMERAÑO»

3. Presentació del popular actor

Harold Lloyd

La pel·lícula de la rialla i l'equilibri
CONTINU CONTINU CONTINU

EXCELSIOR CINEMA

EXTRAORDINARIES SESSIONS DE CINE SONOR

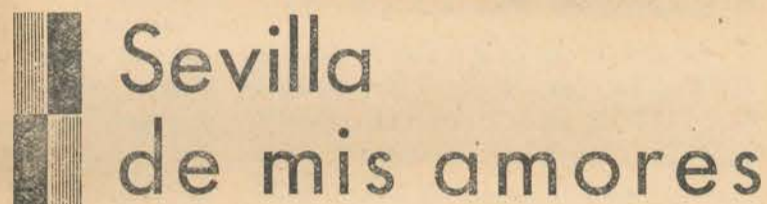
DIUMENGE, DIA 2 JULIOL DE 1933

2 films de primera categoria 2

1. Samuel Goldwyn, presenta la super-producció interpretada per SILVIA SIDNEY - WILLIAM COLLIER ESTELLE TAYLOR:

2. La sensacional producció dirigida per Ramon Novarro

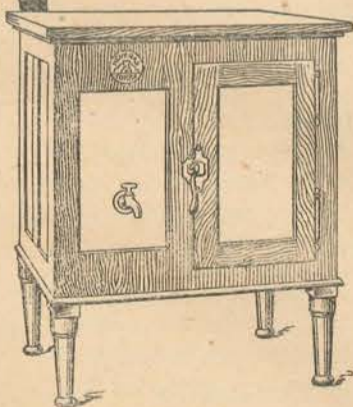
CANTADA I PARLADA EN CASTELLÀ pels artistes

RAMON NOVARRO - CONCHITA MONTENEGRO
ROSITA BALLESTEROS

3. La pel·lícula còmica: Llama a un policia

ANIS DEL TÁUP
EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAÏSOS

NEVERAS TORRA

CONSTRUCCIONS
especials baix encàrrec

TALLERS: Brujas, 15 i 15 bis.
DESPATX: Colomer, 70.
Telèfon 1508

SABADELL

Obrers!

COMPREU

si voleu anar calçats còmodament
i econòmic.

-- Concessionaris per a Castellar --

Torras i Parés

PUIG DE LA CREU, 9.